

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԿՈՆԴԱԿԸ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ
ՀԻՄՆԱԴՐՄԱՆ ՎԱԹՍՈՒՆԱՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻՎ

Վ Ա Ջ Գ Է Ն Ծ Ա Ռ Ա Յ Յ Ի Ս ՈՒ Ս Ի Զ Ր Ի Ս Տ Ո Ս Ի,
ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ԿԱՄՕՔՆ ԱՋԳԻՍ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ,
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԶ ՀԱՄԱՋԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ ԱԹՈՌՈՅ
ԱՅՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՒՂԻԿԷ ԷՋՄԻԱԾՆԻ

ՊԱՏՈՒԱՐԺԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ,
ՅԱՐԳԱՐԺԱՆ ԾՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆՑ ԵՒ ՄԱՍՆԱԺԻՂՈՅ
ԵՒ ՀԱՄԱՅՆ ԲԱՐԵՍԷՐ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՇՏ ԱՆԴԱՄՈՅ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ,
Ի ԳԱՀԷ ՍՐԲՈՅ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԻ
ԵՒ Ի ԳԱՀԱԿԱԼԷ ՆՈՐԻՆ ՈՂՋՈՐՅՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ

Քսաներորդ դարը հայ ժողովուրդի կեանքին վրայ բացուեցաւ նախախնամական ընծայով մը: 1906 թուականին Նեղոսի արևոտ ափերուն ծնունդ առաւ բարի գործի նուիրուած հայկական կազմակերպութիւն մը, զոր յղացաւ ու գլխատրեց մեծ սրտի տէր պայծառատես հայ մարդ մը՝ Պօղոս Նուպար, իր նման ազնիւ հոգիներու անմիջական գործակցութեամբ:

Անցնող վաթսուն տարիները կը վկայեն, թէ սոյն կազմակերպութիւնը եղաւ հարազատօրէն հայկական, ճշմարտապէս բարեգործական, համազգային իմաստով ընդհանուր, եղբայրական սիրով գօտեպիւղ միութիւն մը, իբրեւ առաջնորդող ոգի ունենալով քրիստոնէական գութի զգացումը և հայ ժողովուրդին ու հայրենիքին անցուկ հանդիսանալու գիտակցութիւնը:

Հայկական բարեգործական ընդհանուր միութիւնը ծառայութեան և գոհաբերութեան ուխտ մըն է, որ ահա վեց տասնամեակներէ ի վեր կը գործէ

հայ ժողովուրդի ծոցին մեջ ամեն տեղ: Այս ամբողջ ժամանակաշրջանին, հայ ազգային կեանքին մեջ չկայ կարևոր ու բախտորոշ իրադարձություն մը, շինարար մեծ ձեռնարկ մը՝ կրօնական, կրթական կամ հայրենասիրական, որուն կենսագործման, ամբողջապես կամ մասամբ, օժանդակած չլլայ Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության բարի ձեռքը, գիտակցական հաւատարմութեամբ մեր ժողովուրդի անցեալէն մեզի հաւած ժառանգութեան և անալլալ հաւատքով անոր ներկայի ու ապագայի նկատմամբ:

Այսպիսի միութիւն մը կոչուած է յաւիտ ապրելու, վաւերի ան կը մարմնաւորէ հայ ժողովուրդի ապրելու, գոյատեւելու և ստեղծագործելու վաւերական կերպերէն մին, ու կը գործէ հայ ժողովուրդի յաւերժութեան համար:

Ս. Էջմիածնէն, իբրև Հայոց Հայրապետ, անհուն մխիթարութեամբ կը շնորհատրեմք ու կ'օրհնենք Հայկական բարեգործական ընդհանուր միութիւնը և իր բոլոր բարեւեր անդամները և անոր կեդրոնական վարչութեան իմաստուն և ազնուասիրտ ղեկավարները՝ հայցելով բոլորին համար Աստուծոյ օգնականութիւնը, որպէսզի նոյն ոգիով, նոյն եռանդով և նոյն արդիւնաւետութեամբ շարունակեն իրենց բարեգործական առաքելութիւնը մեր ազգային կեանքէն ներս, հետզհետէ առաւել համախմբելով երիտասարդ ու կենսունակ ուժեր և հետզհետէ առաւել տարածելով իրենց կենարար հովանին Սփիոքի հայութեան լայն զանգուածներուն վրայ:

Ամեն հայու նուիրական պարտքն է գնահատել Հայկական բարեգործական ընդհանուր միութիւնը ու զօրավիզ կանգնիլ անոր, ամրակոտ ու անսասան պահել զայն և սատարել բարոյապէս և նիւթապէս անոր ազգաշէն աշխատանքին:

Ողջնջն և յարգանք և հայրենասիրական օրհնութիւն Հայկական բարեգործական ընդհանուր միութեան, անոր երջանկալիշատակ ճիմնադիրներուն, անոր վարչապետական փառաւոր գործունէութեան և անոր ներկայ իմաստուն ու անձնուէր ղեկավարութեան:

Թող ապրի, զօրանայ ու բարգաւաճի բարեգործութեան կոչուած հայոց մեծ կազմակերպութիւնը՝ ի փառս հայ ազգի բարոյական հանճարի:

«Աստուհետև զօրացարոք Տերամբ, և կարողութեամբ զօրութեան Նորա. և զգեցարոք զայառազիւնութիւնն Աստուծոյ» (Եփես. Զ 10—11), և «Ինքն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս և Աստուած և Հայր մեր... մխիթարեցէ զսիրտս Զեր և հաստատեցէ յամենայն բանս և գործս բարութեան» (Բ Թեաւոյ. Բ 15—16):

Ամէն:

Կալ Օհե Ռ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԷ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Տուաւ կոնդակս ի 1-ն յունուարի
1966 Փրկչական ամի,
և ի տունարիս Հայոց ՌՆԺԵ,
ի մայրավանս Սրբոյ Էջմիածնի:

